

[Jørgen Møller.]

fordi man betragtede den som en Foræring fra Staten til Tiendeyderne, en Ydelse, hvortil Udgifterne altsaa blev paalagt Skatteyderne i al Almindelighed. Det foreliggende Lovforslags Gennemførelse vil efter de foretagne Beregninger betyde en aarlig Udgift for Staten gennem ca. 56 Aar paa 12 600 Kr. Vort principielle Standpunkt vilde altsaa i Henhold til vor Stilling i 1903 have været at gaa imod Lovforslaget, men da Tienden jo er afløst i det øvrige Land, og da mit Parti, specielt paa Kirkevæsenets Omraade, ønsker ensartede Forhold i Sønderjylland og i det gamle Land, mener vi at burde tiltræde Lovforslaget. Jeg anbefaler derfor at stemme for det i den foreliggende Skikkelse.

S. Rasmussen: Under Hensyn til, at det i det væsentlige er de samme Regler, der her tilsigtes gennemført for Sønderjylland, som er gennemført for det øvrige Land, og under Hensyn til, at det foreliggende Lovforslag har kunnet samle enstemmig Tilslutning baade hos de interesserede i Sønderjylland og i det høje Folketing, anbefaler vi Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Lausten: Hvis man skulde gøre nogen Indvending mod dette Lovforslag, maatte det blive den, at det burde være gennemført for flere Aar siden. Det kan være svært at faa Uensartetheden mellem Sønderjylland og det øvrige Land ophævet paa alle Omraader. Men et Lovforslag som det foreliggende kunde være gennemført for længst. Her drejer det sig ikke blot om en Uoverensstemmelse mellem Sønderjylland og det øvrige Land, men ogsaa om Uoverensstemmelser mellem de forskellige Kommuner og Amter. Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Jeg retter en Tak til samtlige Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretog man:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilskud og Laan af Arbejdsløshedsfonden til Kommuner og anerkendte Arbejdsløshedskasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1059).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Det foreliggende Lovforslag, der er enstemmigt vedtaget i Folketinget, falder i tre Afsnit. Første Afsnit angaar Refusion af Arbejdsløshedsfonden af en Del af det Merforbrug, som Kommunerne igennem Hjælpekasserne har haft i Vinterhalvaaret 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928, sammenlignet med Forbruget i det tilsvarende Tidsrum i 1926—27. Hvor stort dette Merforbrug er, er det i Øjeblikket vanskeligt at sige. Sammenligner man Udgiftstallene, saa vidt vi besidder dem i Indenrigsministeriet, for 1926—27 med de tilsvarende for 1927—28, viser det sig, at medens der gennem Hjælpekasserne i 1926—27 blev uddelt Understøttelser til et samlet Beløb af ca. 8,4 Mill. Kr., er det sandsynligt, at Hjælpekasseforbruget i 1927—28 vil komme til at ligge omkring 12 à 13 Mill. Kr. Noget bestemt derom er det umuligt at sige. Den endelige Opgørelse for Finansaaret 1927—28 faar man først paa et langt senere Tidspunkt. Dette Merforbrug har forskellige Aarsager. Jeg har tilladt mig i det høje Folketing at nævne en stigende Tendens i Befolkningen til at melde sig, naar man føler Trang dertil, for at opnaa Støtte af Hjælpekassen og en dermed følgende stigende Tilbøjelighed indenfor Hjælpekassernes Bestyrelser til at være velvillig og bevilge Understøttelser. Men Hovedaarsagen er — det maa erkendes — for Vinteren 1927—28's Vedkommende utvivlsomt den, at Arbejdsløsheden har bevirket talrige Henvendelser til Hjælpekasserne, som de ikke vilde have modtaget, hvis man havde fortsat med den Form for Arbejdsløshedsunderstøttelse, som vi tidligere har haft. Da man nu tør regne med, at den nu forløbne Vinter betegnede en Overgangsperiode — jeg minder om, at jeg ogsaa i det høje Folketing har fremsat Forslag til Revision af Hjælpekasseloven —, har jeg fundet det rimeligt, at der udenfor den ordinære Refusion fra